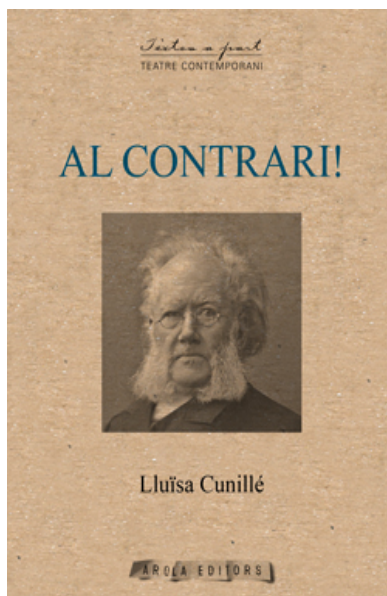

Però no a la vida

Autoria: Lluïsa Cunillé

Títol: *Al contrari!*

Editorial: Arola Editors, Tarragona, 2023

88 pàgines

Lluïsa Cunillé (Badalona, 1961) és una de les dramaturgues més interessants, importants i prolífiques dels nostres temps. Un referent en escriptura dramàtica.

Guardonada amb multitud de premis entre els quals destaquen el Calderón de la Barca (1991) per *Rodeo*, Premi de la Crítica de Barcelona (1993-94/1999-00) per *Libración* i *Passatge Gutenberg* respectivament, el de la Institució de les Lletres Catalanes (1996) per *Accident*, el Ciutat de Lleida de Teatre (1997) per *Dotze treballs* o el Premi Born de Teatre (1999) per *L'aniversari*, premi que ha guanyat dues vegades més amb *El temps* (2010) i *El gos* (2022).

Ja a l'etapa dels 2000 continua amb guardons i reconeixements com el Premi Ciutat de Barcelona de les Arts Escèniques (2004) per *Barcelona, mapa d'ombres*, text amb el qual també va aconseguir el Premi Butaca (2004) i el Premi Max de les Arts Escèniques X Edició a millor autoria teatral (2007). Al 2007 la Generalitat de Catalunya li atorga el Premi Nacional de Teatre de Catalunya i a l'any 2010 és la primera dona en rebre el reconeixement del Premi Nacional de Literatura atorgat pel Ministeri de Cultura.

Amb aquest nou text, *Al contrari!* publicat al 2023 i estrenat a la Sala Atrium al gener de 2024, Lluïsa ens endinsa en el món del teatre i tots els seus misteris, ombres i abismes. En aquesta nova proposta textual les situacions, els espais i els personatges són concrets i recognoscibles, però com passa sovint als seus textos hi ha alguna cosa misteriosa, oculta, intricada que no acaba de sortir a la llum i que el lector/espectador deu completar. Alguna cosa d'aquell realisme que fa que et preguntes si tot el que està passant passa en la realitat o en la imaginació o si aquella lectura literal no és l'única. Lluïsa és mestra en el terreny de l'escena i la ficció i, amb les seues pròpies normes, juga.

Els personatges que dibuixa són complexos i les relacions que els uneixen profundes, embullades, tèrboles, laberíntiques. Eixos vincles relacionals, que són pura tensió dramàtica, ixen a la llum a través de diàlegs precisos, destil·lats, econòmics, ambigus, que emergeixen en tot allò que no es diu, tot allò amagat sota la paraula.

Estructuralment *Al contrari!* ens proposa 3 actes amb el·lipsis temporals entre ells, 3 espais concrets però que poden interpretar-se alhora com al·legòrics, representants d'alguna cosa més gran, algunes acotacions descriptives i un bon grapat de batalles dialògiques orquestrades en vis a vis.

Al contrari! és també un homenatge ple d'humor i sarcasme a l'art de Talia i la seua decadència, precarietat, inutilitat, bogeria quixotesca inserit en un món accelerat, maniqueu i productiu.

Amb aquest paisatge d'un teatre de províncies l'autora aprofita per reflexionar sobre l'ànima humana i les seues llums i obscuritats, amb un final obert i desconcertant.

En boca d'un dels personatges per alguns conegut, el nom del qual no revelaré, finalitze aquesta vesprada d'estiu, probablement molt a prop d'algun teatre de províncies, amb aquestes paraules de l'autora: "...Es pot dur la contrària als metges, al món, a un mateix, però no a la vida".

Maribel Bayona